

Razpravljamo o RTV

Kje so filmi?

Tako smo se navadili nanjo, da brez nje kar težko živimo. Vsak večer ji posvetimo vsaj malo pozornosti, pa čeprav tudi dan za dnem godrnjamo, da nam to in ono na njej ni všeč. Želimo si zanimivejšo, bolj pestro, bolj razgibano.

Da, o televiziji govorimo. O tem izumu dvajsetega stoletja, ki si je hitro našel pot

v naše domove, v naše razmišljanje, v naš ritem življenja in celo v naše medčloveške odnose. O škatli, ki ji včasih rečemo tudi naš pogled v svet, saj nam je sposobna pričarati zanimivosti z deset tisoč kilometrov oddaljenih krajev v našo dnevno sobo.

Omogočila nam je, da »v živo« doživljamo lakoto v Afriki, vojno v Aziji, naftno krizo v

ne oddaje. Prav te oddaje, ki me najbolj zanimajo, pa so med tednom, tako da jih težko gledam, toda tisto, kar vidim, je solidno.«

EDVARD HEFERLE, upokojenec: »Vprašanje o kakovosti televizijskega programa je tako obsežno, da je nanj težko v nekaj skopih stavkih odgovoriti. Predvsem me moti predolg uvod pri napovedovanju filmov oziroma kritika pred prikazovanjem filmov. Kritiki nam več ali manj pove že celo vsebino filma in tako gledanje filma izgubi tisto mikavnost, ki jo ima sicer. Kritiki bi morali povedati samo nekaj osnovnih podatkov in nič več. Tudi športa bi bilo lahko več na malih ekranih, saj tega programa ni nikoli preveč. Mislim, da je obzornik kar dober, pri TV dnevniku pa včasih kakšno stvar preveč razvlečejo in podrobno obravnavajo, kakšno drugo zanimivo stvar pa povedo čisto na kratko.«

ANDREJA LOVKO, študentka: »Moram reči, da televizije ne gledam prav pogosto, saj za to nimam časa. Včasih si ogledam kakšen dober film in znanstveno-raziskoval-

Ameriki, nogometno tekmo iz Anglije, politične prevrate v Latinski Ameriki. Vse to nam omogoča televizija, pa vendarle se pogosto hudujemo nanjo, češ, nismo dobili tistega, kar smo pričakovali. In ko pride inkasant, nam je spet težko seči v žep in plačati to ugodnost.

Tudi letos je ljubljanska RTV pripravila predlog svoje usmeritve v prihodnjem letu. Ta predlog je bil v javni razpravi, ki jo je vodila socialistična zveza delovnega ljudstva. V naši tokratni anketi smo povprašali štiri občane, kaj menijo o programu ljubljanske televizije in kaj pogrešajo na malih zaslonih. Povedali so:

VILI BERNIK, grafik: »Program ljubljanske televizije mi je še kar všeč. Sam največ gledam glasbene oddaje in pogrešam več predvajanj raznih koncertov moderne pop glasbe. Tudi športnih prenosov je malo in ne bi bila nobena škoda, če bi jih bilo več. Morda bi na televiziji lahko zavrteli tudi kakšen film več kot sedaj, sicer pa so filmi, ki jih gledamo sedaj na malih zaslonih, srednje kakovosti.«

Tekst: France Kmetič
Foto: Franci Rozman

JANEZ KRASOVEC, delavec: »Mislim, da program ljubljanske televizije ni ne dober, ne slab. Predvsem si želim, da bi bilo na televiziji več filmov in več športnih prenosov. Lahko bi gledali še več nogometa, pa tudi hokeju bi morali na ljubljanski televiziji posvetiti več časa.«

Zgledni gasilci v Sori

Gasilski dom - ponos krajanov

Gasilsko društvo v Sori deluje že od 1905. leta dalje, pet let kasneje pa so v vasi že postavili gasilski dom, ki je do nedavna služil svojemu namenu. Toda, ko so krajan leta 1971 zgradili dom občanov, so se obenem dogovorili, da ob njem postavijo tudi nov gasilski dom. In takoj so pričeli zbirati denar in potreben material. Predračun za dom je takrat znašal 1,36 milijona dinarjev.

Dom so v pičlih treh mesecih v letu 1976 spravili pod streho ter se sami lotili obrtniških del; kar devet tisoč prostovoljnih delovnih ur so opravili. Pri tem pa so jim s prostovoljnimi prispevki pomagali še krajan, ki so prispevali 400 tisoč dinarjev. K temu so precejšen znesek prispevale še KS Medvode in Trnovec-Topol, SO Ljubljana-Siška, SIS za varstvo pred požari, občinska gasilska zveza ter delovne organizacije (okoli 1,6 milijona dinarjev), vrednost doma z opremo vred pa je ocenjena na 4,2 milijona dinarjev.

Okoli 100 članov gasilskega društva skrbi za požarni okoliš, ki sega vse od Jeprce do Grmade v Polhograjskih Dolomitih. Pomoči ne odrečejo tudi okoliškim vsem in delovnim organizacijam v škofjeloški občini. Poleg požarov so tu še poplave, preventivne gasilske straže v Polhograjskih Dolomitih in prevoz vode na samotne kmetije in v hribovske vasi. Gasilsko društvo sodeluje tudi z osnovno šolo

Sora in Topol, kar 84 pionirjev obeh šol si je letos prisluzilo značko »Preprečujemo požare«. Ob tednu varstva pred požari pa so jim razkazali dom in jih seznanili z delovanjem gasilnih naprav.

Krajan Sore niso odrekli prostovoljnih prispevkov, niti številnih prostovoljnih delovnih ur, ko so gradili dom občanov in gasilski dom in oboje so s pomočjo širše družbene skupnosti dogradili. Tare pa jih še en problem — 110 let stara osnovna šola. Volje jim še ni zmanjkalo, vendar pričakujejo tod večjo pomoč širše družbene skupnosti.

